

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/276/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112202126
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6112202126.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: Telefónica Slovakia, s. r. o., Eisteinova 24, Bratislava, IČO: 35 848 863, zastúpený Mgr. Ľudovít Pavel, usadený euroadvokát, Mlynská 2, Košice proti žalovanej: J. A. (predtým I.) rod. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 701,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18. 05. 2012 číslo konania 9C/36/2012-69 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie, rozhodol, že žalobca ani vedľajší účastník na strane žalovanej nemajú právo na náhradu trov konania. Súčasne vrátil žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku. Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil späťvzatím návrhu podľa § 96 ods. 1 O. s. p.. Keďže žalobca požadoval v návrhu náhradu trov konania, pričom procesne zaviniel zastavenie konania rozhodol súd tak, že nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaná náhradu trov konania nepožadovala. Vedľajší účastník na strane žalovanej podal vo veci vyjadrenie doručené súdu 18. 05. 2012, v ktorom poukázal na neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti dohody o zmluvnej pokute, pričom žiadal priznať náhradu trov konania. Pretože k späťvzatiu návrhu došlo ešte pred vyjadrením vedľajšieho účastníka, súd túto náhradu nepriznal, tento úkon nepovažoval za účelný vzhľadom k povinnosti súdu ex offa skúmať existenciu neprijateľnej podmienky.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník zastúpený splnomocneným advokátom. Vytýka uzneseniu, že sa z neho nedá zistiť, o aké zákonné ustanovenie okresný súd svoje rozhodnutie oprel, keď podľa jeho názoru mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.. Aj keď akceptuje, že mu súd neprizná náhradu trov konania za vyjadrenie k žalobe, nevidí dôvod, aby mu nebola priznaná náhrada za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom. Pokiaľ okresný súd argumentuje, že povinnosťou súdu je ex offa skúmať existenciu neprijateľnej podmienky, poukazuje na to, že nie všetky súdy v SR, ani nie väčšina súdov neuvažuje rovnako, pričom on dopredu nevie, ako sa ktorý súd zachová. Navyac je žalobca o tejto skutočnosti informovaný, napriek tomu neplatné zmluvné pokuty celoplošne uplatňuje, aj keď to má zakázané. Súdu musí byť z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žaloby berie späť vo veciach, v ktorých vstúpil do konania vedľajší účastník, a preto už len z tohto dôvodu by mal žalobca nahradiť trovy konania. Domáha sa zmeny napadnutého výroku a priznať mu náhradu trov celého konania ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu zaslal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, postup prvostupňového súdu, keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov považuje za správny. Vedľajší účastníci vstupujú do konaní účelovo, ich podania sú vopred typizované a štandardizované a nezohľadňujú okolnosti konkrétneho prípadu. Vykazujú znaky toho, že sú vopred pripravené, a ku skutočnému prevzatiu veci ani príprave týchto dokumentov, či porade s klientom reálne nedochádza, takže nemôžu mať s týmto žiadne skutočné náklady. Úplne nesprávne býva vyčíslená výška týchto trov, keď tento vychádza pri výpočte tarifnej hodnoty nielen z istiny ako predmetu sporu ale z úrokov z omeškania, čo navodzuje dojem, že primárnym záujmom tu nie je ochrana spotrebiteľa. Preto je dôvodné s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. trovy konania v takomto prípade vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Navrhol zamietnuť odvolanie a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznať.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.. Napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil považujúc zároveň za správne aj odôvodnenie napadnutého uznesenia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Predmetom odvolacieho konania je výrok uznesenia okresného súdu, ktorým po zastavení konania nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil prvostupňový súd tým, že tieto trovy nepovažoval za účelné, keďže k procesnému úkonu vedľajšieho účastníka došlo až potom, keď už žalobca zobrať návrh späť.

Z obsahu spisu je preukázané, okresný súd dňa 24. 04. 2012 určil termín pojednávania na deň 18. 05. 2012. Následne písomným podaním (č. I. 44) doručeným súdu dňa 25. 04. 2012 oznámil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstup do konania, v ktorom uviedol, že vstupuje do konania na podporu účastníčky J. I. ako vedľajší účastník a žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súčasne navrhuje priznať mu náhradu trov konania.

Dňa 14. 05. 2012 došlo do spisu od žalobcu späťvzatie návrhu v celom rozsahu. Dňa 18. 05. 2012 došlo do spisu vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukazoval na neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve vyčísliť si doterajšie trovy konania. Súhlasil s tým, aby v prípade vytýčeného termínu súd konal v jeho neprítomnosti.

Za uvedeného sledu procesných úkonov účastníkov je zrejmé, že vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v tomto prípade nebol pre žalovanú účastníčku účelný, pretože jediný procesný úkon, ktorý mohol byť vykonaný v jej prospech, bolo podanie doručené súdu až po späťvzatí návrhu zo strany žalobcu. Keďže v danej veci došlo k späťvzatiu návrhu, zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť žalobca, a preto o trovách konania sa rozhoduje podľa § 146 ods. 2 O. s. p. (buď teda žalobca je povinný nahradiť druhému účastníkovi účelne vynaložené trovy v súvislosti s jeho obrannou alebo v prípade, ak žaloba bola podaná dôvodne a pre správanie sa odporcu bol návrh vzatý späť, hradí tieto trovy odporca). V danom prípade však nebol dôvod uložiť žalobcovi náhradu trov konania žalovanej, pretože tejto žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli a v súvislosti s tým, ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorého trovy, tak ako tieto vyčísliť, odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom nepovažuje za účelne vynaložené vzhľadom na tú skutočnosť, že úkon v ktorom všeobecne poukazoval na neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluve nijako neprispel k priebehu konania a k jeho výsledku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keď úspešný účastník v odvolacom konaní, žalobca, si trovy odvolacieho konania neuplatnil (navrhol nepriznať žiadnemu z účastníkov), žalovaná žiadny úkon v odvolacom konaní nevykonala a vedľajší účastník bol v odvolacom konaní neúspešný, a preto na priznanie trov konania nemá právo.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov X:X.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.